AKV “De Kromme Aar”

Nieuwsbrief oktober 2026

Van de Redactie

Wat zou je ervan vinden om een bijdrage te leveren voor de AKV Nieuwsbrief? Die vraag kreeg ik een paar maanden geleden van onze voorzitter. Daar moest ik even over nadenken want ik ben als fotograaf meer van het beeld dan van de tekst. Gelukkig kwam Maarten er ook bij. Hij neemt een brok ervaring mee en dat geeft vertrouwen. en samen vormen we het opstart team voor dit project. Nu ken ik Maarten al heel lang en we hebben ooit nog eens samen in een exclusief clubje gezeten. Het ESKA genootschap. Compleet met ballotagecommissie en je moest uiteraard aantoonbaar in het bezit zijn van een ESKA kano. Nou dat hadden wij! Goede herinneringen aan die tijd maar voor mij inmiddels andere boten in de loods Dat clubje heet nu dinsdag avond varen en is nog steeds zeer actief. In een volgende nieuwsbrief meer hierover. Tot zover.
Peddelsteun had je vroeger. Dat werd gedrukt op papier en ik mocht het rondbrengen. Dat deed ik op de fiets. Zo kreeg ik een aardig beeld over de woonsituaties van onze leden. Rijtjeshuizen, appartementen maar ook wel vrijstaand. Mijn vermoedens werden op deze rondritjes bevestigd. Onze club is in alle lagen van de samenleving vertegenwoordigd. En zo “heurt” het ook.
Wat is de opdracht die we hebben meegekregen?. Op nummer 1 staat wat het bestuur betreft communicatie met de leden. En uiteraard ook op nummer 1 de wens om meer leden te krijgen. Nu moeten we alles nog vormgeven maar een begin is er. We wensen u veel leesplezier. Schroom niet om bijdragen te leveren voor toekomstige edities. We zijn op zoek naar reisverhalen van ver buiten onze regio. Ludieke avonturen die kano gerelateerd. Een schaap dat je uit de sloot trekt en inderdaad geen dankjewel zegt maar gewoon wegloopt nadat je haar leven hebt gered. Grrr… Ik denk aan brandnetel/Kluun tochten of bramen pluk safari’s, Groot water, hoe gek wil je zijn of iets over de kleinste slootjes tussen het riet met een zen momentje. Roept u maar. Uiteraard ook de weetjes over het snel en professioneel stoken van een vuurtje. Kozijnen strak in de lak zetten,

AKV “De Kromme Aar”

Groen onderhoud en de geheimen van onkruid vernietigen of alles maar zijn beloop laten totdat we een grasveld parkeerplaats hebben. We zijn een klein clubje maar er gebeurt van alles. Ik daag u uit ons eens mee te nemen in een rondleiding langs de verschillende boot types en de verhalen erachter. Romp vorm, Hout of kunststof. Wat zijn uw bevindingen. Is een Wing peddel nou echt zo veel anders of zit het toch tussen je oren.
Ik wens u veel leesplezier.

Henk Snaterse

Volgende nieuwsbrief

We streven ernaar om begin december weer een nieuwsbrief te maken. Input en bijdragen hiervoor zijn welkom.

AKV “De Kromme Aar”

Kanolimbo op de Zeegerplas

Op 24 juni was het zover. Na de gebruikelijke reddingsoefeningen was er tijd over voor een rondje Kanolimbo. Afgelopen winter hadden Theo en ondergetekende eens zitten brainstormen welke activiteiten ervoor kunnen zorgen dat meer leden komen oefenen op de Zeegerplas. Wij houden zelf wel van een avontuurlijke tocht op z'n tijd met diverse overdragingen, die het liefst niet al te makkelijk zijn. Ook passen lage bruggetjes en andere obstakels in het water hier prima bij. Kortom nadat enkele ludieke ideeën de revue waren gepasseerd, kwamen we op de AKV Kanolimbo terecht. Uiteraard stond plezier bij deze activiteit voorop, maar wij vinden het ook belangrijk dat je tijdens een tocht niet alleen weer in je boot kunt klimmen, maar dat je ook kunt inspelen op allerlei hindernissen die je onderweg tegenkomt.
En Theo had nog een paar mooie bamboestokken in z'n schuur, dus na wat knutselen bonden we de bamboestokken met lat op de kayak en ging het richting Zeegerplas. Het was mooi om te zien welke creatieve methoden er werden gebruikt om zo laag mogelijk onder het poortje door te komen.

AKV “De Kromme Aar”

Tocht Amsterdam Alphen

18 juli 2028
Deze tocht begon rond 10.00 uur op de steiger van de pont over het IJ bij de halte Zamenhofstraat. Maarten, Evert, Aat en Theo kwamen met de auto en de kanotrailer. Toon en Annette gingen met het openbaar vervoer naar het startpunt. Nadat we de boten hadden afgeladen gingen we snel het IJ op richting de Oosterdoksdoorgang. Het was voor Amsterdamse begrippen nog vroeg en er was nog niet veel te beleven op het water.
Bij het NEMO science museum hielden we links aan en peddelden we richting het Scheepvaartmuseum. Het was een machtig gezicht om oog in oog te staan met het imposante VOC schip Amsterdam. Vlakbij de romp van dit schip voel je je erg nietig in je kleine kayak. Eenmaal voorbij het museum zetten we koers richting Brouwerij 't IJ. Daar aangekomen gingen we rechts het Zeeburgerpad

onderdoor en langs de Mauritskade richting de Amstel. En niet ver van het Weesperplein bij het Amstel hotel voeren we links de Amstel op.
En in de buurt van het De Mirandabad hadden we onze eerste koffiestop. Gedurende de tocht probeerden we om de 10 kilometer ergens te stoppen om iets te drinken en te eten. Qua weer was het bewolkt, maar er was bijna geen wind. Echter op het laatste stuk van de Amstel tussen Vrouwenakker en de Tolhuissluis kregen we toch een flinke bui regen over ons heen. En toen voelden we toch wel dat we al aardig wat kilometers hadden gepeddeld. Maar na nog een korte stop klaarde het weer op en zagen we laatste kilometers over het Aarkanaal weer zonnig tegemoet. Rond 16.30 waren we weer op de club terug. Al met al gingen we moe maar voldaan weer op huis aan. Die 40,5 konden we er allemaal weer bijschrijven in ons logboek.

Sluis bij Bilderdam

Uithoorn

Pauze in de buurt van Ouderkerk aan de Amstel

Zicht op het VOC schip Amsterdam

Nemo doemt op in de verte

Pont over het IJ richting halte Zamenhofstraat

Klaar voor vertrek

LS. U ziet het goed de volgorde van de foto’s klopt niet helemaal.

AKV “De Kromme Aar”

Fiets of kano? Polen

Fietsend in Noord-Oost Polen ontmoet ik op een camping 2 fietsende Poolse koppels: ‘waar kom je vandaan?’, ‘waar ga je naar toe?’ Leuke lui, ze lijken me 35 – 40. Het vijfhoeksgesprek is wat lastig, tot ik scherp krijg: ze zijn er onderling net achter dat ze beiden het Duitse eiland Rugen (~70 km verderop) hebben gerond, ene koppel linksom andere rechtsom, en elkaar wellicht onderweg tegen zijn gekomen – maar waar dan? Nu beiden op weg naar huis. De heren spreken slechts Pools, maar dan de dames: één spreekt Engels, de ander Duits, zodat ik me via via met hen alle 4 goed kan onderhouden.

Ze zetten een bijna onvermijdelijk onderwerp onder fietsers in: dagafstand. Het ene paar noemt 80-90 km, het ander 80-100. Dan ben ik aan de beurt, en zeg

60-75... Alle 4 realiseren zich dat hun kilometergesprekskeuze mij wellicht in verlegenheid heeft gebracht – ik ben veel ouder, had hun vader kunnen zijn – het wordt even stil. Diplomatiek corrigerend vraagt de duitstalige me of ik ook wel eens op Rugen heb gefietst?

Ik kan dan antwoorden: ‘Leider nicht am Fahrrad, aber Ich bin da gewezen, und habe Rugen im Kajak gerundet.‘

Na onderling doorvertalen wordt het even stil, waarna intensief onderling Pools overleg. De engelstalige vat beleefd samen: ‘We were not aware that that is possible at all….’

De rest van mijn verblijf wordt ik met de meeste hoogachting bekeken – ook door andere Polen, die vermoedelijk inmiddels van mijn fiets vervangende daden op de hoogte zijn.

Maarten Blasse

Het mededelingen bord

In de gang naast de kleedkamers hangen twee mededelingen borden. Je loopt erlangs maar met een schuin oog kijk je er toch even op. Het is een plek waar je wat mag ophangen dat interessant is voor anderen. Te koop, een stukje uit de krant. Lief en leed mag uiteraard. Maar ook een briefje over iets wat je bezighoud. Ik zag een klein bedankje van Robert Pacuk die geëmigreerd naar Zweden.

